

душкия фолклор от Сливенско, във вида му достигнал до нас, е от 19 в. с всичките промени настъпили след това и в съдържателен, и в композиционен план. Както навсякъде, така и тук възрожденските идеи са сложили своя отпечатък. Промени в хайдушкия фолклор и особено в песните са настъпвали и след Освобождението в процеса на предаване и възпроизвъдство в съответствие с конкретната функция и конкретния повод на изпълнение в естествената среда на фолклорната традиция. Влияние върху битуването и възпроизвъдството на хайдушкия фолклор оказват и обществено-историческите процеси през 20 в., когато се променя и функцията на фолклора в обществото.⁷⁴ В това отношение организираните след 1968 г. събори - надпявания „Прослава на хайдутството“ по нов начин „проковират“ възпроизвеждането на хайдушки фолклор.

Събирането на хайдушки фолклор в Сливенско започва отдавна паралелно със събирането на материал от останалите дялове на фолклора. Правено е под различни форми и по различен повод. Много от събрания материал е публикуван.

Записаните от Д. Панайотов хайдушки песни от Сливенско са публикувани в т. 22-23 на СбНУ.⁷⁵ Авторът на „Опит за история на град Сливен“ публикува няколко записани от него хайдушки песни и предания от Сливенско.⁷⁶ Хайдушки песни от Сливенско публикува и П. Хитов в своето съчинение.⁷⁷ Хайдушки песни от Котленско събира в непубликувана ръкописна сбирка Христо Поппетров от Котел през 1934 г.⁷⁸ Много са песните, записани от Ж. Долчинков в Котленско,⁷⁹ част от които са публикувани в т. 2 на поредицата Българско народно творчество.⁸⁰ Пак там е публикувал свои записи на хайдушки песни от Сливенско неговият съставител Д. Осинин.⁸¹ Хайдушки песни от Сливенско са записвани от музейните специалисти Г. Славов, Й. Гаджалова, Ж. Янакиева.⁸² Т. Ив. Живков и Ж. Янакиева записват и извършват подбор на материали от хайдушки фолклор, които издават в отделен сборник.⁸³ Предимно хайдушки песни се записват и по време на споменатите